

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200905
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8222200905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v sporovej veci žalobcu: UBC 2020, k.s. so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, IČO: 53 151 135, správca konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a. s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpeného: VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. - E. D., o zaplatenie 4.573,10 eur s prísl. a o zaplatenie zmluvnej pokuty 971,18 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 8Csp/28/2022-204 zo dňa 30.11.2023, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku I., ktorým žalobe čiastočne vyhovel a výroku III. o náhrade trov konania.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.944,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.944,75 eur od 28.3.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 13.3.2018 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.500,- eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť veriteľovi celkovo sumu 3.810,- eur, a to v 60 mesačných splátkach po 63,50 eur. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.9.2022 sp. zn. 31K/25/2022 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu spoločnosti Silverside, a.s., pričom v zmysle uznesenia zo dňa 24.4.2023 sp. zn. 31K/25/2022 bola do funkcie správcu úpadcu spoločnosti Silverside, a.s. ustanovená spoločnosť UBC 2020, k.s. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie predmetný zmluvný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský.

3. Veriteľ bol podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Z postupu Silverside, a.s. nevyplýva, že by s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať úver, predovšetkým stranu príjmov v korelácii s výdavkami a poskytnutou sumou úveru. Z predložených dôkazov plynie, že žalovaný mal mať za posledné tri mesiace príjem v

čistom 533,03 eur v mesiaci 1/2018, 532,97 eur v mesiaci 2/2018, 532,30 eur v mesiaci 3/2018. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.4.2018 (čl. 173 spisu) plynie, že žalovaný má mesačný výdavok 45,56 eur s tým, že v tejto faktúre je nedoplatok 14,22 eur za predchádzajúce obdobie. Z reportu na čl. 174 -175 spisu plynie, že žalovaný má mať ďalšie výdavky podľa registra úverov vo výške 77,97 eur, a to z úveru (úverovej zmluvy uzavretej dňa 8.12.2017 na sumu 3.000,- eur so splátkou 77,97 eur a splatnosťou 18.10.2022. Z dokazovania vyplynulo, že veriteľ si overil úverovú zaťaženosť žalovaného dopytom v úverovom registri, avšak absolútne na zistené skutočnosti nerefletoval a tiež pri zákonodarcom uložennej povinnosti veriteľovi zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky, tieto neoveril dostatočne. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je dostatočné. Keďže žalobca nepredložil potrebné dôkazy, ktorými by preukázal, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným skúmal riadne ich schopnosť splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri plnení svojej zákonnej povinnosti skúmať schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže nepredložil žiadne dôkazy, aby schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver posudzoval s prihliadnutím k ich pravidelným mesačným výdavkom. Uvedené má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný, žalobcovi by mal patriť iba zostatok istiny úveru v sume 3.944,75 eur. Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 5.000,- eur a výškou vkladov žalovaného vo výške 1.055,25 eur. Aj zvyšok nároku na úroky, iné poplatky a zmluvnú pokutu považoval súd za nedôvodný, a preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalobu v časti o zaplatenie istiny v sume 628,35 eur (čo predstavuje rozdiel medzi uplatnenou sumou istiny vo výške 4.573,10 eur a priznanou sumou 3.944,75 eur) s úrokom z úveru kapitalizovaným do zosplatenia úveru vo výške 2.226,65 eur, zmluvnej pokuty vo výške 971,18 eur a úrokom z omeškania nad priznanú výšku istiny s úrokom z omeškania zamietol ako nedôvodnú, keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a tu zdôrazniac bez akýchkoľvek poplatkov (náklady, poistenie, upomienky, atď.). Súd zamietol ako nedôvodnú žalobu aj v časti požadovaného nároku za upomienky v sume 30,- eur, ktoré mali pozostávať z nákladov na vymáhanie, a to z nákladov za vystavenie listových upomienok v celkovej výške 30,- eur (z nákladov za vystavenie upomienky č. 1 zo dňa 11.3.2018, 12.4.2018, 8.3.2018, 7.4.2018, 1.3.2019, 3.2.2019 vo výške 3,- eur/upomienka, spolu 18,- eur (3,- eur x 6) a, z nákladov za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 10.1.2018, 3.3.2019, 31.8.2018 vo výške 4,- eur/výzva (t. j. 4,- eur x 3), lebo ich súd považoval za nepreukázané. Žalobca v žalobe síce tvrdil, že v súvislosti s vymáhaním pohľadávky mu vznikli náklady v celkovej výške 30,- eur, avšak nepreukázal, aby skutočne vynaložil v súvislosti s vymáhaním pohľadávky sumu 30,- eur.

5. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty súd poukázal na §53a Občianskeho zákonníka a s tým súvisiacu skutočnosť, že žalobca je v prípade vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve povinný sa zdržať používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, rovnako tak domáhania sa nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok. Vychádzajúc z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka v obdobnom prípade strán sporu, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej spotrebiteľ s využitím rovnakej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (článok IX body 1,4 spotrebiteľskej zmluvy) konštatoval, že veriteľ si v tomto prípade v rozpore s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Porušenie tejto povinnosti zo strany dodávateľa nemôže viesť k inému záveru len k zamietnutiu žaloby.

6. Pokiaľ ide o úroky z omeškania žalobca žiadal úroky z omeškania zo sumy 3.505,95 eur od 23.3.2021 do zaplatenia a zo sumy dlžných splátok jednotlivo. V danom prípade došlo k zosplateniu predžalobnou výzvou zo dňa 2.3.2021, ktorú žalovaný prevzal dňa 8.3.2021. V tomto liste bol vyzvaný na úhradu do 14 dní odo dňa doručenia výzvy. Preto súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania až od 23.8.2021 do zaplatenia z dlžnej neuhradenej istiny a zvyšok nároku na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol vrátane úroku z omeškania z jednotlivých splátok.

7. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 4.573,10 eur, 200,52 eur, úrokov vo výške 2.226,65 eur, zmluvnej pokuty vo výške 971,18 eur (spolu 7.971,45 eur), pričom úspech mal v časti o zaplatenie 3.944,75 eur, t. j. v rozsahu

49,48 % a neúspech v rozsahu 50,52 %. Keďže každá zo strán mala v konaní úspech približne v jednej polovici, súd nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo sporových strán.

8. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne.

9. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná považuje celú zmluvu za neplatnú a preto mala byť žaloba zamietnutá. V danom prípade úver žalovanej zo strany žalobcu vôbec nemal byť poskytnutý a poskytovateľ úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a z toho dôvodu ani neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Žalovaná nespĺňala predpoklady jeho splácania a zo strany žalobcu tak došlo k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti, následkom ktorej je to, že úver je nielen bezúročný a bez poplatkov, ale ho nemožno ani predčasne platne zosplatiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľsky úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. Je zrejmé, že spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovanej žalobca nepostupoval. Bolo pritom základnou povinnosťou žalobcu vo vzťahu k bonite žalovanej získať informácie od nej priamo a v jej súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým žalobca posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver, nebol spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovanej finančnej situácii, pričom porušenie tejto povinnosti bolo v intenzite hrubého porušenia, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver. Predčasné zosplatenie úveru je neúčinné, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou aj to, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca pri preverovaní bonity ako najdôležitejšej predzmluvnej povinnosti nepostupoval s odbornou starostlivosťou, čoho dôsledkom je, že poskytnutý úver je bez úrokov, bez poplatkov a k jeho platnému predčasnému zosplateniu nedošlo, preto nebolo možné žalobcovi priznať pohľadávku vo výške 3.944,75 eur.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

12. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku/nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na spor aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a tiež sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd iba konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej

inštancie v napadnutom rozsahu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

14. Súd prvej inštancie predovšetkým správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy.

15. Aj ohľadom konštatácie súdu prvej inštancie, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil svoje povinnosti pri uzatváraní úverovej zmluvy, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Vychádzajúc z doterajších výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch čo v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Za daného stavu preto odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch) je správny.

18. Čo sa týka námietky žalovanej, že žalobca nemohol zosplatiť celý úver kvôli porušeniu povinnosti žalobcu konať s odbornou starostlivosťou (§ 11 ods. 2 ZoSÚ), odvolací súd uvádza, že je pravdou, že následkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou je aj nemožnosť zosplatenia úveru, čo v danom prípade znamená, že žalobca sa môže domáhať zaplatenia len už splatných nezaplatených splátok, t.j. žalobca nemôže žiadať zaplatenie ešte nesplatených splátok. Argumentácia žalovanej by bola dôvodná len v tom prípade, ak by išlo o tzv. „živý úver“, t. j., ak by úverový vzťah naďalej trval. Nakoľko konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná do 27.5.2023, teda úverový vzťah už skončil, z tohto dôvodu je argumentácia žalovanej bezpredmetná. Nakoľko poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť, žalobcovi vznikol nárok na úhradu sumy 3.944,75 eur ako rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 5.000,- eur a výškou úhrad žalovanej vo výške 1.055,25 eur.

19. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovanej z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

20. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu žalovanou uplatnené odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP splnené neboli, preto odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku I., ktorým žalobe čiastočne vyhovel vrátane správneho (závislého) výroku III. o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).